

तथादिक्षुरक्षामकुर्वन्नित्याह चक्रयग्रत इति चक्रसहितो हरिस्तवाग्रतोऽस्तु सहगदोगदासहितो हरिस्तवपश्चादस्तु त्वत्पार्श्वयोर्धनुर्धरो मधुहा असि
धरोऽजनश्चैतावास्ताम् शंखधर उरुगायश्चतुष्कोणेषु क्षितौ अथस्तात् ॥ २३ ॥ एवं बहोरक्षां कृत्वा अंतरंगामकुर्वन्नित्याह इंद्रियाणीति ॥ २४ ॥
आत्मानं अहंकारम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ सन्नवेशयत् शाययामास ॥ ३० ॥ ३१ ॥ विस्मयमेवाह नूनमिति बतविस्म

चक्रयग्रतः सहगदो हरिस्तु पश्चात् त्वत्पार्श्वयोर्धनु रसी मधुहाऽजनश्च ॥ कोणेषु शंख उरुगाय उपर्युपेन्द्रस्ताक्ष्यः
क्षितौ हलधरः पुरुषः समंतात् ॥ २३ ॥ इंद्रियाणि हृषीकेशः प्राणान्मारायणोऽवतु ॥ श्वेतद्वीपपतिश्चित्तमनोयो
गेश्वरोऽवतु ॥ २४ ॥ पृश्निगर्भश्च ते बुद्धिमात्मानं भगवान्परः ॥ क्रीडंतं पातु गोविंदः शयानं पातु माधवः ॥ २५ ॥
व्रजंतमव्याद्वैकुण्ठ आसीनं त्वां श्रियः पतिः ॥ भुंजानं यज्ञभुक् पातु सर्वग्रहभयंकरः ॥ २६ ॥ डाकिन्यो यातु धान्य
श्च कुष्मांडा येऽर्भकग्रहाः ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्च यक्षरक्षो विनायकाः ॥ २७ ॥ कोटरारेवती ज्येष्ठा पूतना मातृका
दयः ॥ उन्मादायेत्यपस्मारादेहप्राणैर्द्रियद्रुहः ॥ २८ ॥ स्वप्नदृष्टामहोत्पाता वृद्धबालग्रहाश्च ये ॥ सर्वे नश्यंतु ते
विष्णोर्नामग्रहणभीरवः ॥ २९ ॥ इति प्रणयबद्धाभिर्गोपीभिः कृत रक्षणम् ॥ पाययित्वा स्तनं माता संन्यवेशय
दात्मजम् ॥ ३० ॥ तावन्नंदादयोगोपामथुराया व्रजंगताः ॥ विलोक्य पूतना देहं बभूवुरतिविस्मिताः ॥ ३१ ॥
नूनं बतर्षिः संजातो योगेशो वासमाससः ॥ स एव दृष्टोऽत्युत्पातो यदा हानकदुंदुभिः ॥ ३२ ॥ कलेवरं परशुभि
श्छित्त्वा तत्ते ब्रजौकसः ॥ दूरे क्षिप्त्वाऽवयवशो न्यदहन्काष्ठवेष्टितम् ॥ ३३ ॥ दह्यमानस्य देहस्य धूमश्चागुरुसौ
रभः ॥ उत्थितः कृष्णनिर्भुक्तसपद्याहतपाप्मनः ॥ ३४ ॥ पूतना लोकबालग्रीराक्षसीरुधिराशना ॥ जिघांसया
ऽपि हरये स्तनं दत्त्वाऽपसद्गतिम् ॥ ३५ ॥ किंपुनः श्रद्धया भक्त्या कृष्णाय परमात्मने ॥ यच्छ्रित्प्रियतमं किं नुरक्ता
स्तन्मातरो यथा ॥ ३६ ॥

येसांप्रतंसकृषिस्तपःप्रभाववान् योगेशो ज्ञानी वासम्यगास यतः स एव दृष्ट इति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वि
स्मयांतरमाह दह्यमानस्येति कृष्णेन निर्भुक्तः अतएव सपद्याहतः पाप्मायस्य ॥ ३४ ॥ प्रसंगात्कैमुत्यन्यायेन भक्तिवैभवमाह पूतनेति ॥ ३५ ॥
श्रद्धया आस्तिक्येन भक्त्या प्रेम्णा रक्ताः स्निग्धाः तन्मातर इति वत्साहरणलीलाभिप्रायेण बहुवचनम् गोगोपिकास्तदामातरा भवेन्निति ३६ ॥ ॥